

Εικονογράφηση

Άκης Μελάχρης: ιστορίες 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18

Νίκος Μαρουλάκης: ιστορίες 9, 17

Διορθώσεις: Νέστορας Χούνος

Σχεδιασμός εξωφύλλου - Σελιδοποίηση: Ευδύμης Δημουλάς

© 2015 ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ Δ. ΜΑΚΡΗ &

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΑΓΚΥΡΑ» Δ.Α. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α.Β.Ε.Ε.

Λάμπρου Κατσώνη 271 & Γεωργίου Παπανδρέου - Άγιοι Ανάργυροι, Τ.Κ. 13562

Τηλ.: 210 2693800-4 • Fax: 210 2693806-7

Κεντρικό κατάστημα: ΑΓΚΥΡΑ-ΠΟΛΥΧΩΡΟΣ, Σόλωνος 124 - Αθήνα, Τ.Κ. 10681

Τηλ.: 210 3837667 • Fax: 210 3837066

e-mail: info@e-agyra.gr • www.e-agyra.gr

ISBN: 978-960-547-273-3

Χώρα προέλευσης: Ελλάδα

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή μέρους ή όλης της έκδοσης, η μεταφορά σε οποιοδήποτε ηλεκτρονικό αποδημευτικό σύστημα ή αναμετάδοση με οποιασδήποτε μορφής ηλεκτρονικά, μηχανικά, φωτοτυπικά ή άλλα μέσα, χωρίς την προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη, N. 2121/1993, καθώς και κανόνες του Διεθνούς Δικαίου που ισχύουν και στην Ελλάδα.

18 ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ από την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

Κείμενα: Αναστασία Δ. Μακρή
Εικόνες: Άκης Μελάχρος – Νίκος Μαρουλάκης

Επιστημονικός σύμβουλος έκδοσης
Ξανδή Προεστάκη
Δρ Αρχαιολογίας και Ιστορίας της Τέχνης

ΥΠΟ ΤΗΝ ΛΙΓΓΑ ΤΗΣ

ΟΜΙΛΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ UNESCO ΝΟΜΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ & ΝΗΣΩΝ

CLUB FOR UNESCO OF THE DEPARTMENT OF PIRAEUS & ISLANDS

Πέτρου Ράλλη 210 & Θησέως 1 Νίκαια,

Τηλ.: 210 4967757, Fax: 210 4944564 - www.unescopireas.gr e-mail: unescop@otenet.gr

εκδόσεις
ΑΓΚΥΡΑ

Περιεχόμενα

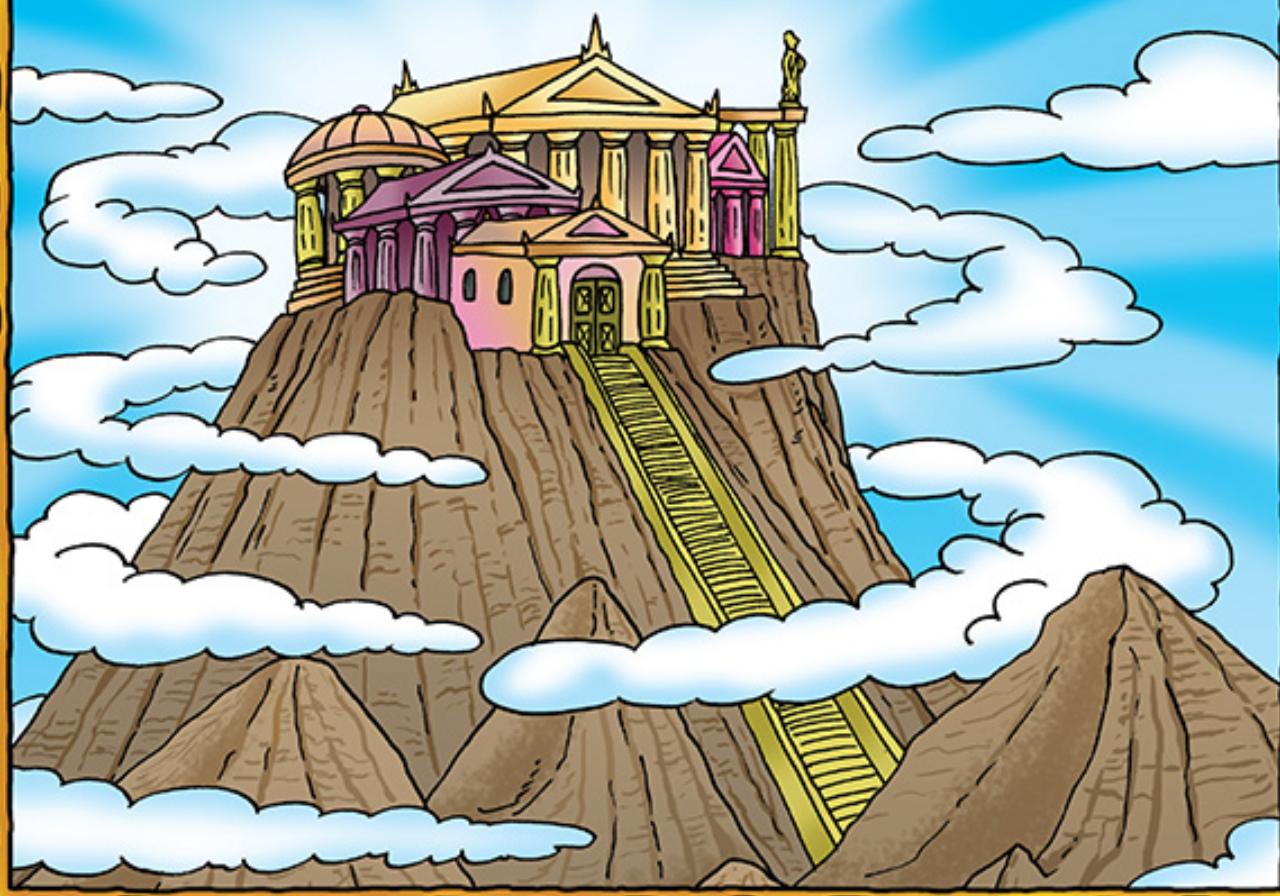
1. Οι δεοί των αρχαίων Ελλήνων 9
2. Θεά Αδηνά και Αράχνη 34
3. Ασκληπιός 41
4. Η αρπαγή της Περσεφόνης 48
5. Η αρπαγή της Ευρώπης 60
6. Προμηθέας 76
7. Το κουτί της Πανδώρας 82
8. Οι άδλοι του Ήρακλή 88
9. Οι άδλοι του Θησέα 113
10. Ο Ιάσονας και το χρυσόμαλλο δέρας ... 138
11. Περσέας και Μέδουσα 162
12. Περσέας και Ανδρομέδα 169
13. Δαιδαλος και Ίκαρος 178
14. Φρίξος και Έλλη 202
15. Ορφέας και Ευρυδίκη 209
16. Μίδας 216
17. Τρωικός πόλεμος 221
18. Οδύσσεια 247

Οι δεοί των αρχαίων Ελλήνων

Οι αρχαίοι Έλληνες πίστευαν πως οι δεοί κατοικούσαν σ' ένα λαμπρό παλάτι στο ψηλότερο βουνό της Ελλάδας, τον Όλυμπο. Από εκεί ψηλά, λοιπόν, νόμιζαν ότι τους έβλεπαν και παρακολουθούσαν τις ζωές τους. Επίσης, πίστευαν ότι ήταν πιο μεγαλόσωμοι και όμορφοι από εκείνους. Ακόμα ότι ήταν αδάνατοι και πως μπορούσαν να κάνουν δαύματα.

Τους φαντάζονταν να ζουν μέσα σε διασκεδάσεις, τρώγοντας το δεϊκό φαγητό αμβροσία και πίνοντας νέκταρ, που το ονόμαζαν «το κρασί των δεών». Όμως,

όπως οι άνδρωποι, έτσι και οι δεοί είχαν τα καλά τους αλλά και τις αδυναμίες τους. Αγαπούσαν, μισούσαν κι ερωτεύονταν με πάθος! Συμπαραστέκονταν στους ανδρώπους, αλλά όταν δύμωναν μαζί τους γίνονταν σκληροί τιμωροί.

Οι δεοί ήταν δώδεκα. Υπήρχαν όμως και οι μικρότεροι δεοί που λέγονταν ημίδεοι.

Οι γονείς του Δία και η Τίτανομαχία

Βασιλιάς λοιπόν των δεών αλλά και των ανδρώπων ήταν ο Δίας. Ποιοι όμως ήταν οι γονείς του;

Πατέρας του ήταν ο Κρόνος και μάνα του η Ρέα. Ο Κρόνος πάλι, ήτανε γιος της Γαίας και του Ουρανού, που ήταν αρχηγός των Τίτανων¹. Έχοντας στο μυαλό του να πάρει την εξουσία από τον πατέρα του, τον Ουρανό, τα έβαλε μαζί του και τον νίκησε. Έτσι έγινε εκείνος αρχηγός των Τίτανων. Ο φόβος, όμως, μήπως κάνουν τα παιδιά του τα ίδια και σ' αυτόν, είχε φωλιάσει για τα καλά στην καρδιά του. Έτσι, όποιο παιδί γεννούσε η γυναίκα του εκείνος το κατάπινε. Πέντε παιδιά του είχε καταπιεί: την Εστία, τη Δήμητρα, την Ήρα, τον Πλούτωνα και τον Ποσειδώνα.

1. Τίτανες: οι Τίτανες ήταν η προηγούμενη γενεά δεών που είχαν τη δεική εξουσία πριν από τους Ολύμπιους δεούς. Οι Τίτανες γεννήθηκαν από τον Ουρανό και τη Γαία.

Όταν όμως ήρθε η ώρα να γεννήσει η Ρέα το τελευταίο της παιδί, τον Δία, στη σκέψη και μόνο ότι δα το έχανε την έπιανε απελπισία. Έτσι πήγε στην Κρήτη, στο βουνό Ίδη. Εκεί λοιπόν, μέσα σε μια σπηλιά, γέννησε το τελευταίο της παιδί, και για να το προστατεύσει το έδωσε στις Νύμφες¹ να το μεγαλώσουν. Ήξω από τη σπηλιά οι Κουρήτες² φύλαγαν τον μικρό Δία χορεύοντας και χτυπώντας δυνατά τις χάλκινες ασπίδες τους για να μη φτάσουν στ' αυτιά του Κρόνου τα κλάματα του βρέφους.

1. Νύμφες: ήταν γυναικείες μορφές δεϊκής καταγωγής, που ζούσαν μέσα στην άγρια φύση. Κατατάσσονταν γενικά μεταξύ δεών και δημητών, ως ημίδεες.

2. Κουρήτες: δεότητες και συνοδοί των Νυμφών που συνδέονταν άμεσα με την παιδική ηλικία του Δία στην Κρήτη.

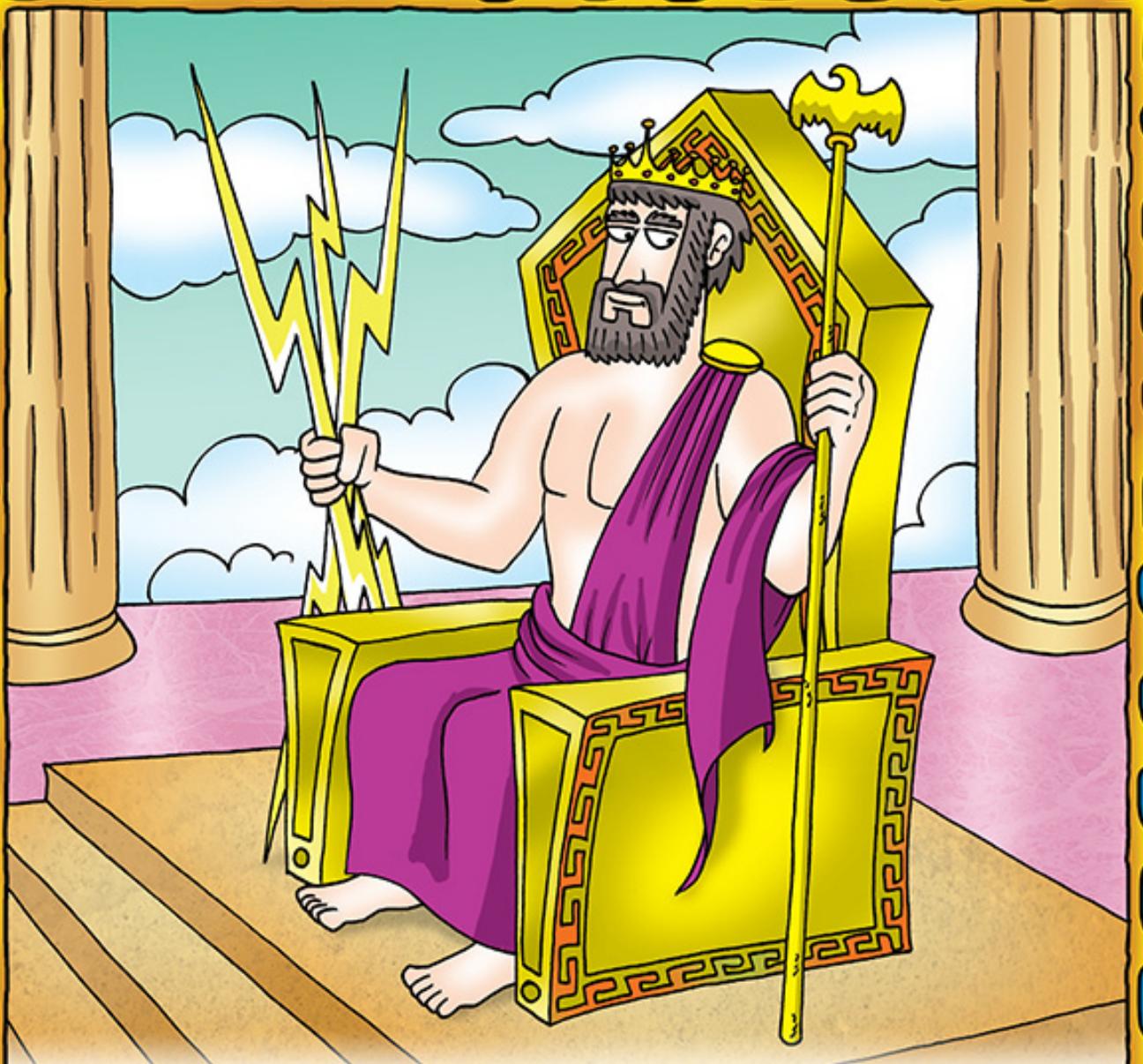
Οι Νύμφες φρόντιζαν τον μικρό δεό σαν παιδί τους και τον τάιζαν με το γάλα της κατσίκας Αμάλδειας¹.

Όταν πια μεγάλωσε ο Δίας, έμαδε από τη μάνα του τι είχε συμβεί στα αδέλφια του. Δίχως να χάσει λεπτό, και με τη βοήθεια της σοφής Μήτιδας, που αργότερα έγινε και γυναίκα του, έδωσε στον πατέρα του να πιει ένα βότανο που τον έκανε να βγάλει από την κοιλιά του και τα πέντε παιδιά του.

Στη συνέχεια, όμως, ξέσπασε πόλεμος σκληρός, ανάμεσα στους Τιτάνες και στους Ολύμπιους δεούς. Αυτός ο πόλεμος κράτησε δέκα ολόκληρα χρόνια και ονομάστηκε Τιτανομαχία. Νικητής και απόλυτος άρχοντας δεών και ανδρώπων, στέφθηκε ο Δίας.

I. Αμάλδεια: από το κέρατο της κατσίκας Αμάλδειας τρεφόταν ο Δίας με γάλα και μέλι. Το κέρας της Αμάλδειας είναι και σύμβολο της αφδονίας και της ευημερίας των ανδρώπων.

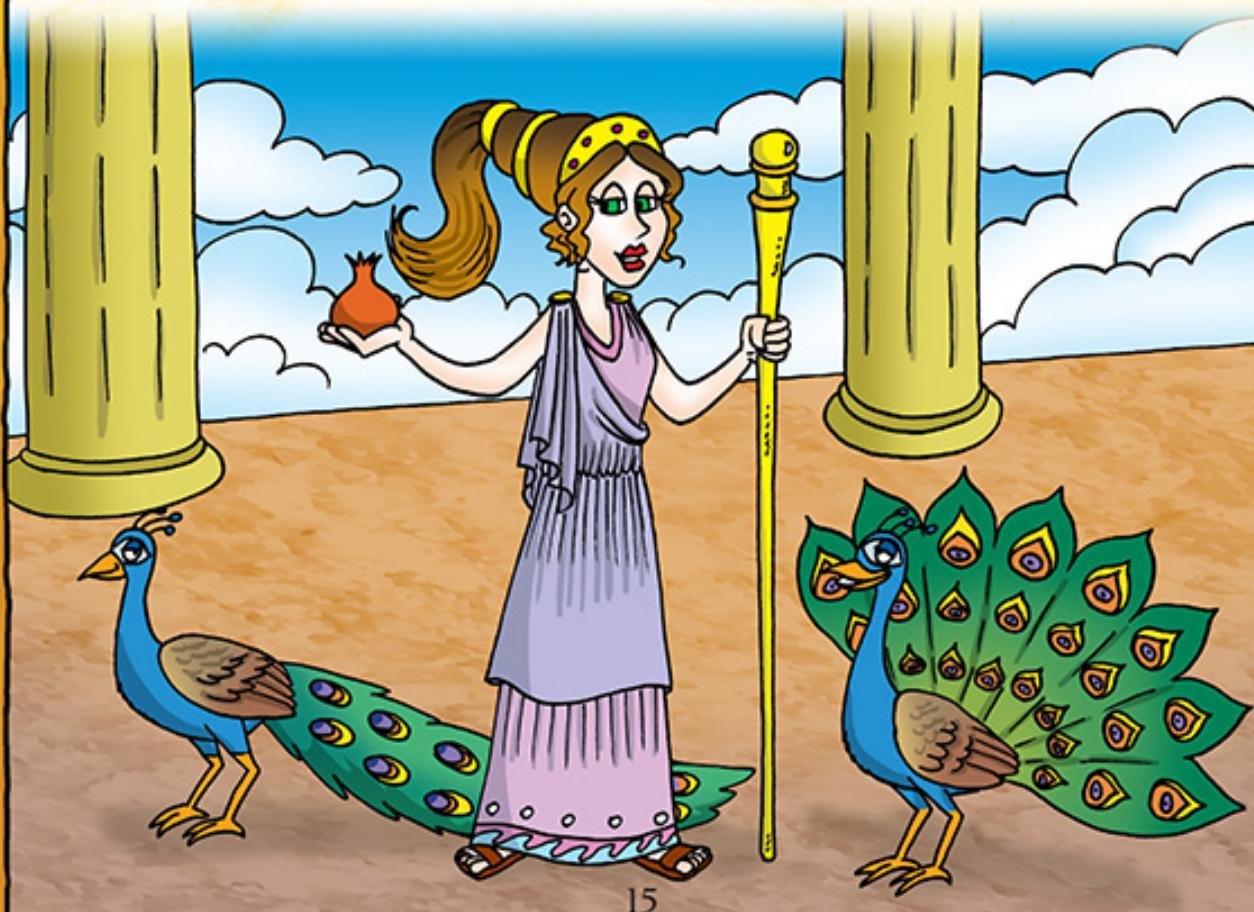
Ο Δίας

Ο Δίας, λοιπόν, που λεγόταν και Ζευς, ήταν ο αρχηγός δεών και ανδρώπων. Λεγόταν και κεραυνοκράτορας γιατί στα χέρια του κρατούσε τον κεραυνό. Επίσης, και νεφεληγερέτης, γιατί ξεσήκωνε τα σύννεφα κι έφερνε καταιγίδες, κι ακόμα Ξένιος γιατί προστάτευε τους ξένους. Οι άνδρωποι τον φαντάζονταν καδισμένο σ' έναν χρυσελεφάντινο δρόνο, να κρατά στο ένα

χέρι τον κεραυνό και στο άλλο το σκήπτρο. Πλάι του
βρίσκονταν δύο κιούπια. Στο ένα υπήρχε το καλό και
στο άλλο το κακό. Ανάλογα με τα έργα των ανδρώ-
πων, λοιπόν, τα μοίραζε. Όλοι, όμως, δεοί και άνδρω-
ποι, τον σέβονταν περισσότερο απ' όλους τους δεούς.
Ωστόσο, ήξεραν ότι τιμωρούσε σκληρά το άδικο και
το κακό. Γι' αυτό και όλοι έτρεμαν την οργή του.

Η Ήρα

Η Ήρα ήταν η επίσημη γυναίκα του Δία. Πανέμορφη
και μεγαλοπρεπής, καδόταν στον δρόνο πλάι στον
Δία, στεφανωμένη με ηλιαχτίδες. Στο χέρι της κρα-

τούσε ένα ρόδι και στα πόδια της είχε παγόνια που της παράβγαιναν στο καμάρι και στην ομορφιά.

Ήταν η πιο σεβαστή απ' όλες τις δεές και οι άνδρωποι έχτιζαν προς τιμήν της βωμούς και ναούς. Ιδιαίτερα την τιμούσε η αγαπημένη της πόλη, το Άργος. Όταν όμως ο Δίας, ο άντρας της, παραστρατούσε και ζευγάρωνε με άλλες γυναίκες, οργιζόταν τόσο πολύ που έκανε τα πάντα για να τον εκδικηθεί. Η Ήρα προστάτευε όλους εκείνους που την τιμούσαν, αλλά ήταν σκληρή απέναντι σε όσους δεν λογάριαζαν τη δύναμή της.

Η Αδηνά

Η Αδηνά, η πιο αγαπημένη κόρη του Δία, γεννήθηκε μ' έναν πολύ παράξενο τρόπο. Την γέννησε ο Δίας από το κεφάλι του. Και να πώς έγινε.

Ο Δίας έσμιξε με την όμορφη και σοφή Μήτιδα. Υπήρχε όμως ένας χρησμός¹ που έλεγε πως η Μήτιδα δα γεννούσε πρώτα μία κόρη και ύστερα έναν γιο, που δα κυβερνούσε δεούς και ανδρώπους. Μόλις έμαδε ο Δίας τον χρησμό, αντάρα μεγάλη

1. **Χρησμός:** είναι η απόκριση του μαντείου² σε όποιον ζητούσε τη συμβουλή του για τι θέλει να κάνει ή τι επρόκειτο να του συμβεί στο μέλλον. Τους χρησμούς τους έδινε η ιέρεια Πυδία.
2. **Μάντης-Μαντείο:** Το μαντείο ήταν ο τόπος όπου επικοινωνούσαν οι άνδρωποι με τους δεούς και ζητούσαν χρησμό. Με τον χρησμό οι δεοί επιδοκίμαζαν ή αποδοκίμαζαν τις πράξεις των ανδρώπων και έδιναν συμβουλές για τι θέλει να κάνουν στο μέλλον.

γέμισε την ψυχή του. Αμέσως ζήτησε τη συμβουλή της Γης και του Ουρανού, να του πουν τι έπρεπε να κάνει. «Να καταπιείς την έγκυο γυναίκα σου, πριν προλάβει να γεννήσει το παιδί σας», τον συμβούλεψαν. Ο Δίας αμέσως ακολούθησε τη συμβουλή τους και κατάπιε την έγκυο γυναίκα του. Όταν όμως ήρθε η ώρα να γεννηθεί το παιδί που κυοφορούσε μέσα του η Μήτιδα, ο Δίας κόντευε να τρελαδεί από τους πόνους του τοκετού. Αμέσως φώναξε τον γιο του τον Ήφαιστο και του ζήτησε να του ανοίξει το κεφάλι μ' ένα τσεκούρι. Έτσι κι έγινε και αμέσως ξεπετάχτηκε πάνοπλη, με την περικεφαλαία και το δόρυ της, η δεά της σοφίας, η Αδηνά.

Η Αδηνά ήταν και προστάτιδα της πόλης των Αδηνών, που από τη δεά πήρε και τ' όνομά της. Στους Αδηναίους χάρισε την ελιά, που είναι το σύμβολο της ειρήνης και εκείνοι για να την τιμήσουν έχτισαν τον Παρδενώνα και γιόρταζαν τα Παναδήναια.

